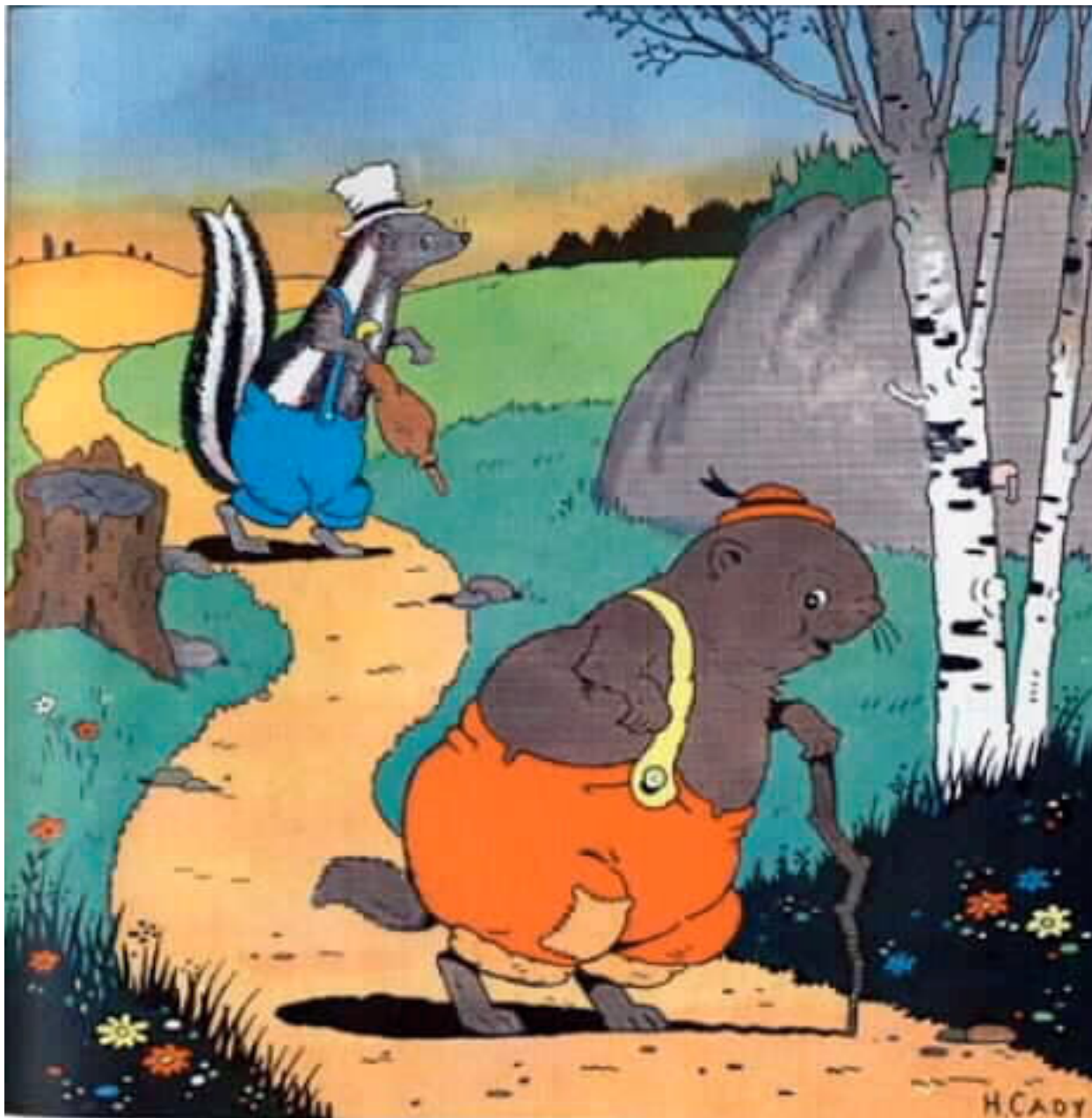

הפגישה הלא-צפויה

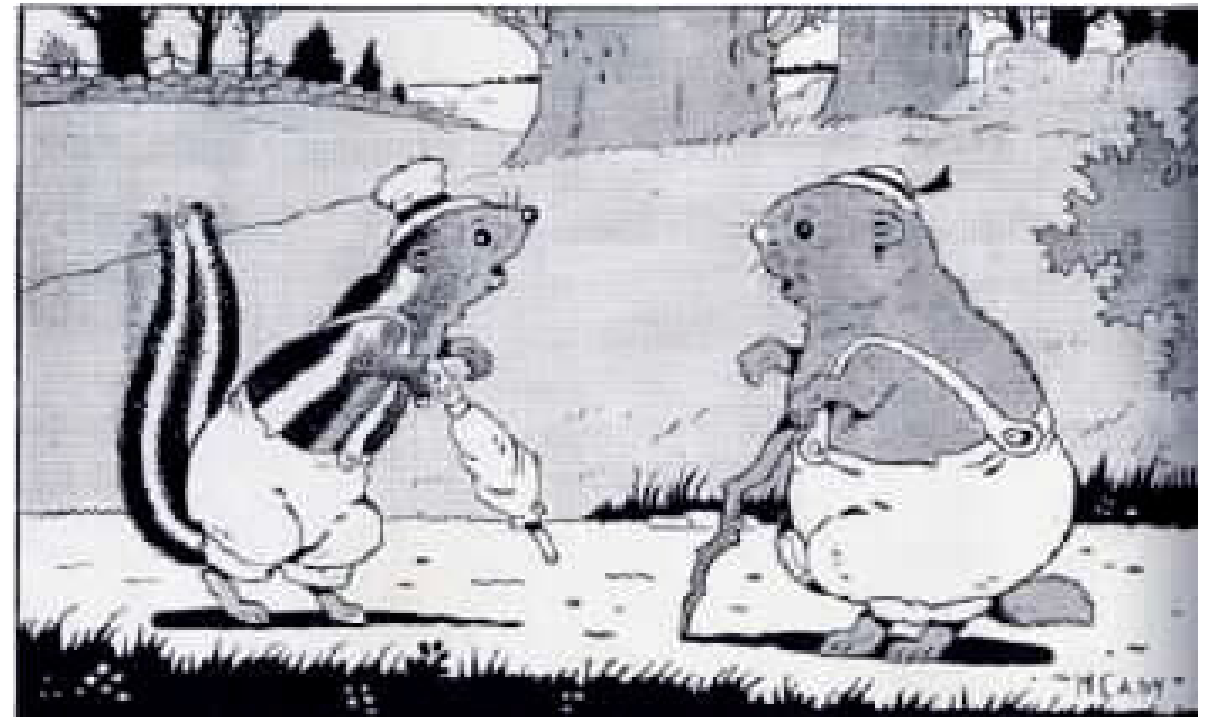
ת.בורג'ס - ה.קאדי

מוטי הגירית התגאה בכך שהוא לא מפחד מאף אחד השווה לו בגודלו. פתאום הוא פגש בצחי הבואש. מוטי מיד החליט שיש לו עסקים במקום

זנבות שונים אפשר לראות ביער הירוק. יש ביניהם זנבות יפים, יש פשוטים ויש כאלה שבקושי ניתן לקרוא להם זנבות. זנבו של רודי השועל יכול לשמש לחימום רגליים. זה של דן האופוסום הוא

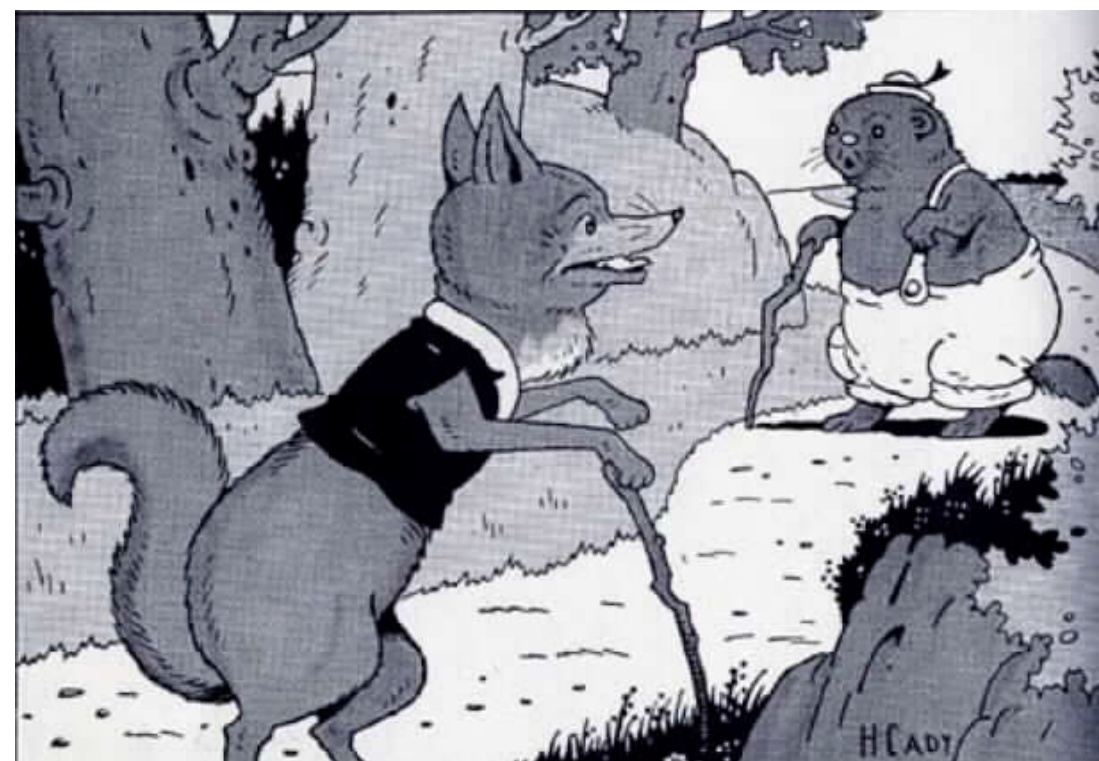
כאין יד שלישית, בה ניתן לנאחז בענפים בזמן הטיפוס. זה של פטר הארנב הוא כמו פנס קטן המהבהב בחושך. אבל זנבו של צחי הבואש הוא כמו אזהרה, סימן מאיים, שכולם ביער מכבדים אותו.

קרה שרודי השועל רץ בשביל הפיתולים ובסיבוב
חד כמעט ועלה על מוטי הגירית. צחי הבואש היה
מעבר הפנה. הוא שמע את קריאתו המופתעת של
רודי השועל והנהמה המרוגזת של מוטי הגירית.
לכן צחי ניכנס בין השיחים, שם לא ניתן היה
לראותו, אך מאיפה שיכול היה להציץ ולראות מה
קורה.

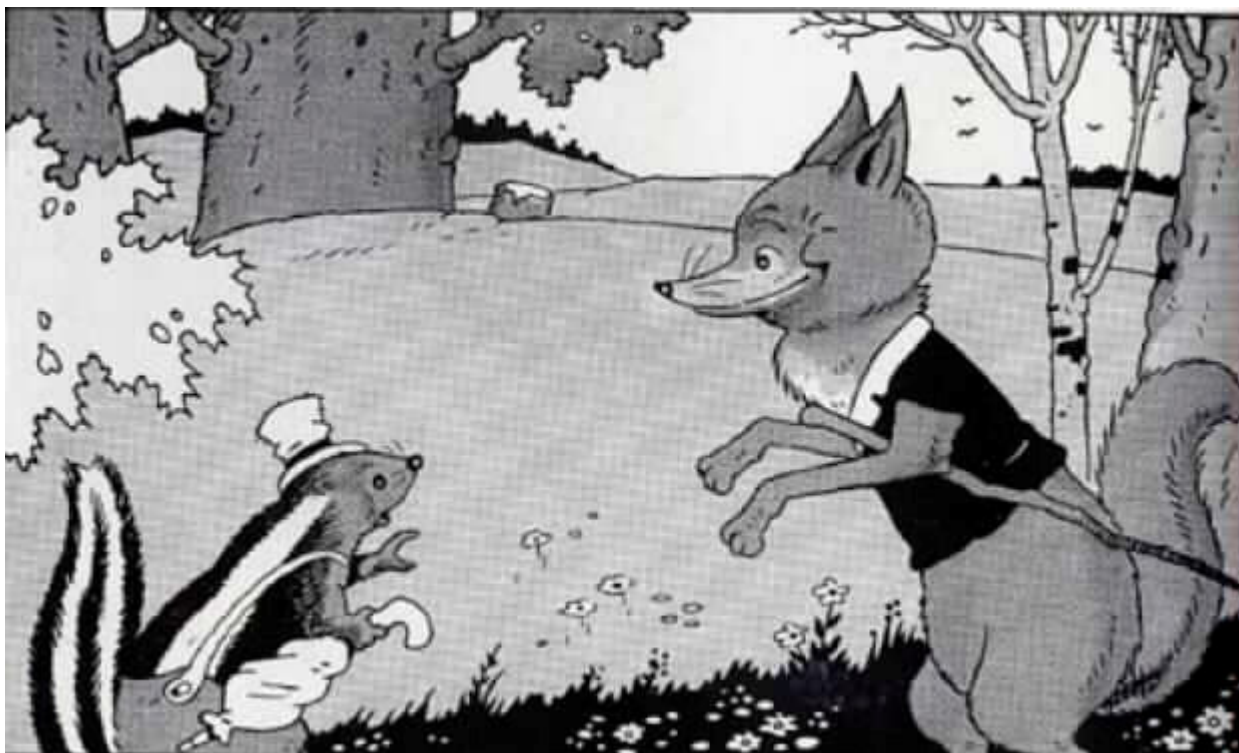

מוטי הגירית התנפח כדי להראות גדול יותר ממה
שהיה באמת. שערותיו סמרו וגרמו לו להראות עוד

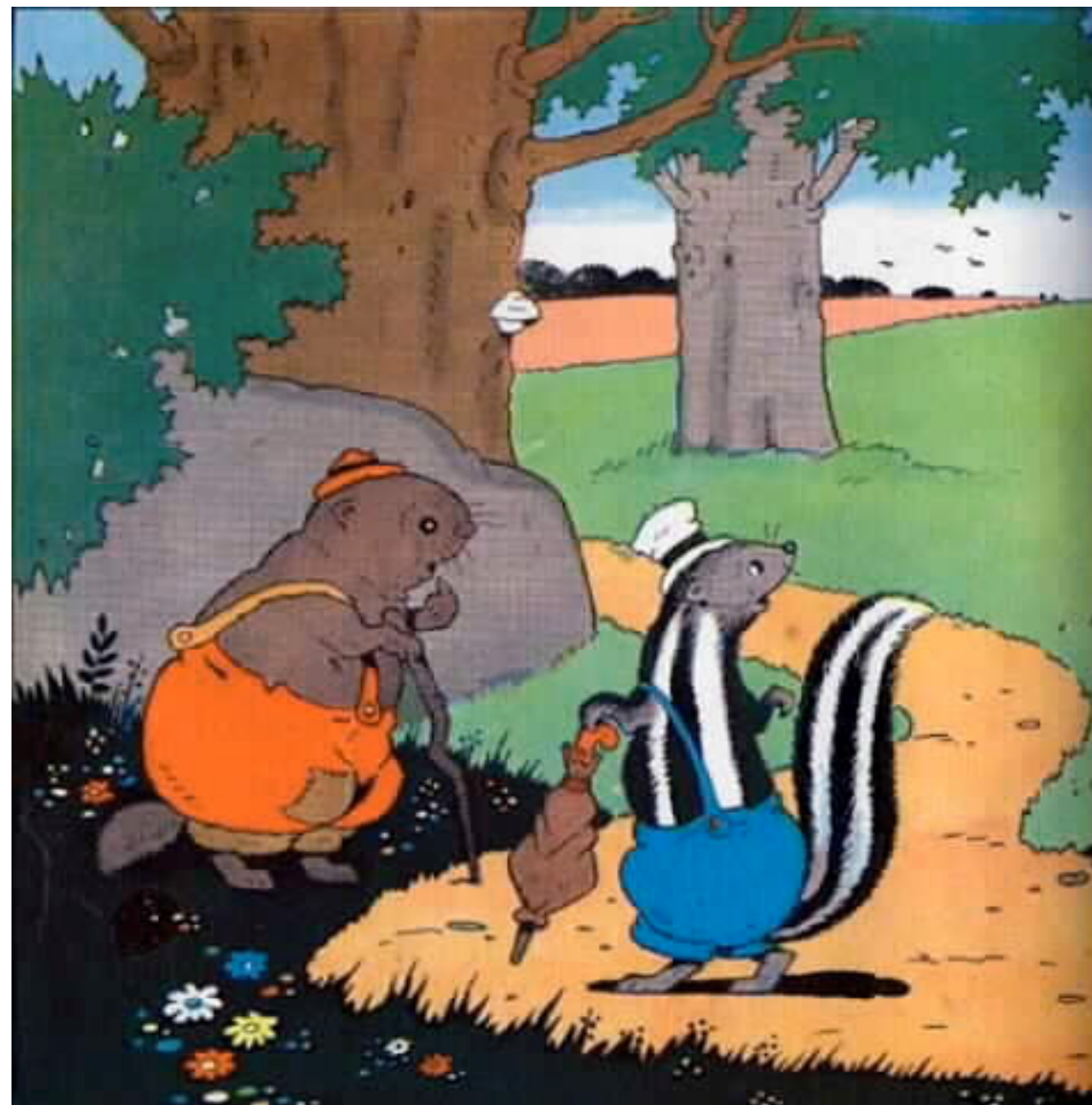
אחר. הוא הסתובב והתחיל ללכת בשביל
הפיתולים.
יודעים אתם מה רצה בעצם לעשות מוטי הגירית.
הוא רצה לברוח. כן, זה מה שרצה לעשות מוטי
הגירית. רק הגאווה שלו מנעה זאת. הוא ניסה
ללכת מהר אבל רגליו הן קטנות והוא שמן וכבד
ולא יכול היה למהר. צחי הבואש, שמעולם לא אהב
למהר, עקב אחריו, אבל לא ממש.

רק נהם והראה את שיניו החדות מול רודי השועל.
רודי ניסה להתקרב למוטי הגירית וקפץ מצד לצד.
הוא קיווה שיצליח להערים עליו. מוטי שכח לגמרי
על צחי הבואש ורודי לא ידע שצחי נמצא בסביבה.
ופתאום צחי יצא מבין השיחים ליד מוטי הגירית.
הייתם צריכים לראות אז את רודי השועל. הוא
הפסיק לקפוץ, התישב במרחק מה וניסה לחייך.

"הי, צחי הבואש" אמר רודי "דווקא השתעשעתי
עם מוטי הגירית. שיחקנו קצת. נכון מוטי?" אבל

יותר גדול.

הוא מאוד רצה שמאחוריו יעמוד סלע כלשהו, כי
ידע שרודי השועל הזריז ינסה להתגנב מאחוריו.
הוא לא פחד כי מוטי הגירית לא מפחד מעולם. הוא

את זנבו יותר גבוה.
"לא! מה פתאום! למה לי לפגוע במוטי" קרא רודי
השועל "האם זנבך לא מתרומם מדי, צחי?" הוא
הוסיף.
"בוודאי שלא בנוכחותו מי שיש לו זנב כה מפואר

מוטי רק נהם.
"איזה יום יפה, רודי" אמר צחי הבואש, כשהוא
מתקדם ומרים קצת את זנבו. זו הייתה אזהרה
שהוא מוכן להפיץ את הסירחון שלו, שכולם שונאים
כל כך.

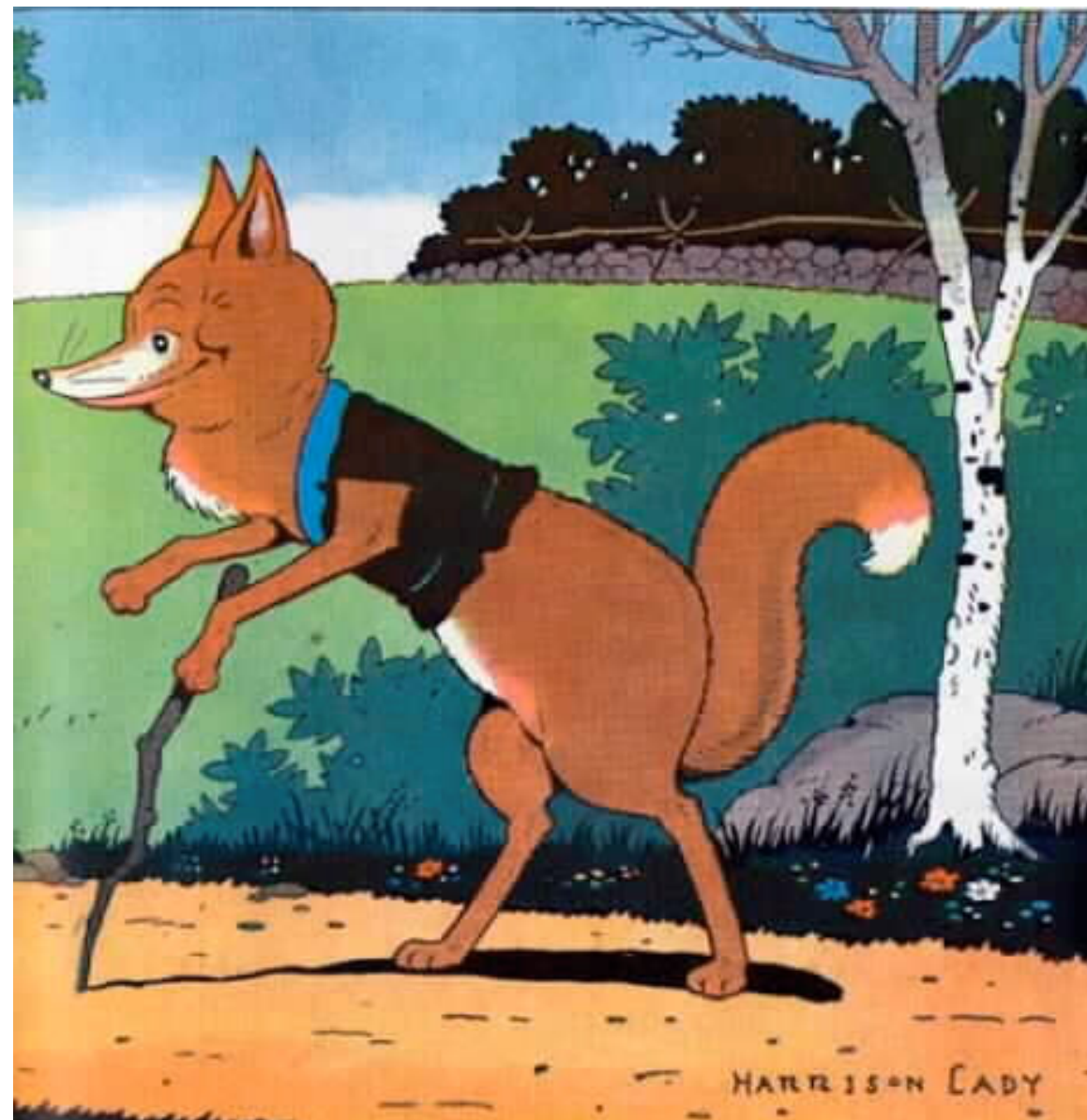
"כן, יום יפה" ענה רודי השועל כשהוא נסוג קצת
ומביט כל הזמן על הזנב המורם.
"אני שמח שרק השתעשעתם, ולא ניסית לפגוע
במוטי הגירית. קצת חששתי שזו כוונתך" אמר צחי
הבואש, והתקדם עוד צעדים אחדים, כשהוא מרים

השועלה."

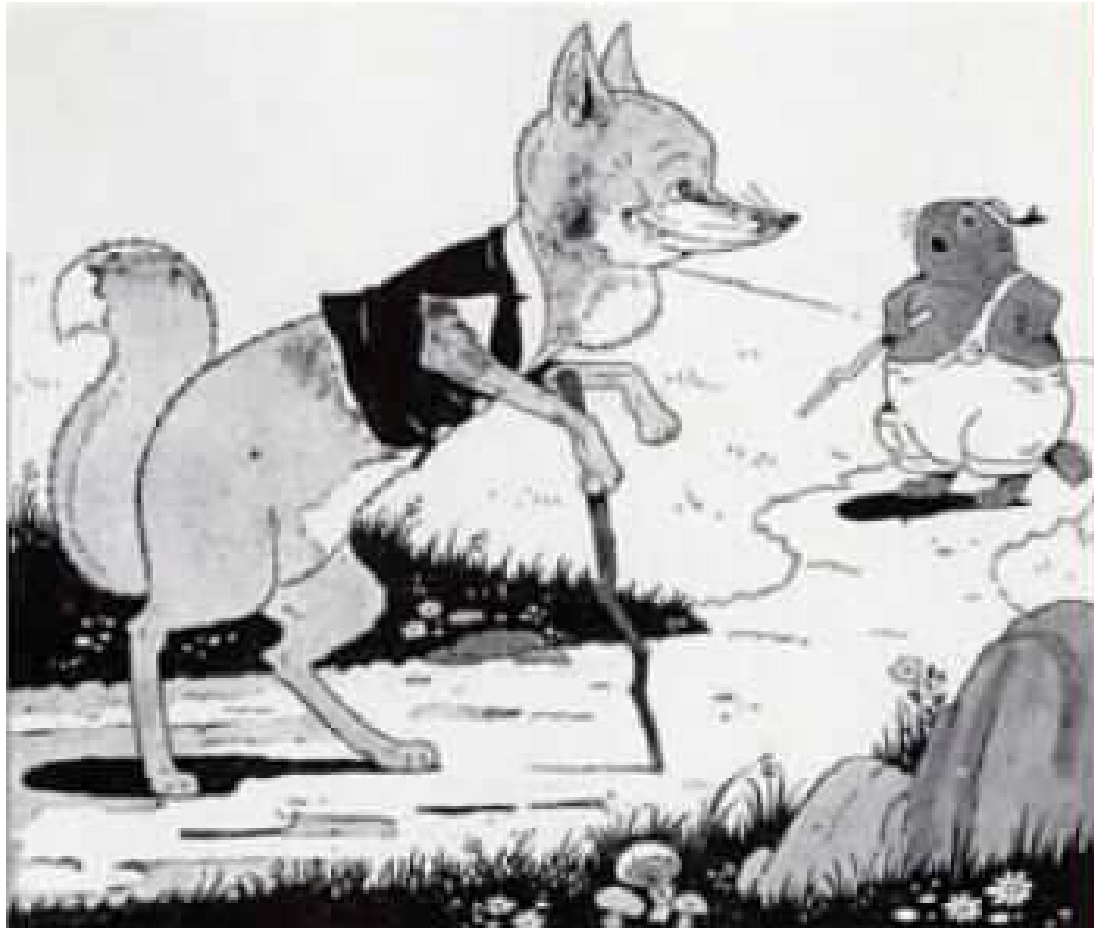
"אז לא כדאי שנעכב אתך. לא יפה לאחר לפגישה"
אמר צחי והתקדם עוד יותר.

"לא, לא אחר" ענה רודי השועל "אין צורך למהר"
והוא התחיל לזוז קצת מאחורי מוטי הגירית, כי
ראה שמבטו של מוטי מופנה על צחי הבואש. גם
צחי ראה זאת והבין מה רודי השועל רוצה לעשות.
הוא נהג כאילו לא שם לב לכלום והוריד באיטיות
את זנבו. לא רחוק משם ראה חתיכת קליפה של
עץ. זה הזכיר לו חיפושיות שמנות. צחי אהב מאוד
חיפושיות שמנות. לכן הוא הסתובב, ניגש לקליפת
העץ והפך אותה. אמנם היו שם שתי חיפושיות.
כרגיל צחי הבואש מתנועע באיטיות ויש מי שחושב
כי הוא אינו יכול לנוע מהר. אלה עוד לא ראו אותו
איך הוא צד חיפושיות. תוך רגע צחי שם את כפותיו
על השתיים.

בינתיים רודי השועל הצליח להתגנב קצת מאחורי
מוטי הגירית. מוטי הביט איך צחי צד חיפושיות
ונראה כאילו שכח על רודי השועל. רודי ראה זאת
והתכונן לקפוץ בפתאומיות על מוטי. אך הוא לא

כמו שלך" ענה צחי בנימוס, כשהוא מגביע את זנבו
עוד יותר. "האם אתה בדרך הביתה, רודי?"
"לא" ענה רודי "אני בדרך לפגוש את גברת לילי

שם לב שצחי הבואש ראה אותו מזווית עינו. ובדיוק כאשר רודי היה מוכן לקפיצה, צחי הבואש הסתובב פתאום ורץ ישר אליו עם זנבו מורם גבוה מעל גבו.

רגע אחת רודי לא זז. אבל אז, עם חיוך מעושה

הסתובב. "אני מצטער שאני נאלץ לעזוב את

החבורה המכובדת" אמר "אבל נזכרתי בדיוק

שהגברת לילי השועלה ביקשה שלא אתן לה

להמתין יותר מדי זמן. שלום צחי, שלום מוטי. אני

מקווה לפגוש אתכם בקרוב." "אבל לא ביחד" הוא

הוסיף במחשבתו.

תוך כבוד מעושה הוא הסתובב והלך לאורך שביל

הפיתולים. צחי הביט על מוטי וחייך.

"הפגישה של רודי הוקדמה בפתאומיות. אינך

חושב כך?" אמר.